

TABOR

Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

11 sierpnia 2013 r.

XIX niedziela zwykła

nr 32/2013 (90)

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

Niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie.

Łk 12,35

Dzisiejsza Ewangelia przypomina nam, że mamy być ludźmi przygotowanymi na przyjście Pana. W nasze życie wpisuje się postawa czuwania. Czy jako chrześcijanin XXI wieku jestem gotowy na to, że Pan może przyjść? Odpowiedź na to pytanie nadaje sens i kształt mojemu życiu. Wydaje się, niestety, coraz wyraźniej, że nasze pokolenie nie przejmuje się prawdą o przyjściu Pana. Żyjemy z dnia na dzień według starożytnej zasady „carpe diem” – chwytaj dzień. Żyjemy w ciągłym biegu, nie zwracając uwagi na to, że trzeba na chwilę przystanąć i zadać pytanie o naszą wieczność. Czasem ciekaw jestem, jaka byłaby nasza reakcja, gdyby na skrzyżowaniach i w centrach naszych miast postawić wielkie reklamy z napisem: „Czuwajcie. Jest życie wieczne”. Czy potrafilibyśmy się zatrzymać i zastanowić nad naszym życiem? Bo dzisiejsza Ewangelia pyta nas o nasze życie i o to, czy jesteśmy gotowi na przyjście Pana.

Co tak naprawdę oznacza postawa czuwania i gotowości? Jakie znaczenie ma ona w naszym życiu

duchowym? Przecież należymy do pokolenia chrześcijan po zmartwychwstaniu Chrystusa i oczekujemy na Paruzję, na powtórne przyjście Pana. Kiedyś bł. Jan Paweł II pięknie wyjaśnił nam, co znaczy czuwać. „Co to znaczy: «czuwać»? To znaczy, że staram się być człowiekiem sumienia. Że tego sumienia nie zagłuszam i nie zniekształcam. Nazywam po imieniu dobro i zło, a nie zamazuję. Wypracowuję w sobie dobro, a ze zła staram się poprawiać, przezycięzając je w sobie. To taka bardzo podstawowa sprawa, której nigdy nie można pomniejszać, zepchnąć na dalszy plan. (...) Czuwam – to znaczy dalej: dostrzegam drugiego. Nie zamykam się w sobie, w ciasnym podwórku własnych interesów czy też nawet własnych osądów. Czuwam – to znaczy: miłość bliźniego – to znaczy: podstawowa międzyludzka solidarność” – mówił na Jasnej Górze w 1983 r.

Postawa gotowości i czuwania niesie ważne konsekwencje dla naszego życia duchowego. Jako ludzie wiary mamy świadomość tego, że każdy dzień naszego życia to czuwanie. Za św. Teresą Benedyktą od Krzyża (Edytą Stein) możemy powiedzieć, że każdy dzień naszego życia, każda chwila „to wbudowywanie w wieczność”. Bądźmy gotowi na przyjście Pana.

Rok Wiary

W każdym z nas rodzą się pytania co do naszej wiary. Jeśli takowych nie mamy, to chyba jednak to, w kogo wierzymy, nie wiele nas interesuje. Bóg nie jest rzeczywistością łatwą do poznania. Nie zostaliśmy jednak w naszym poznaniu sami. Z pomocą przychodzi nam słowo Boże...

Katecheza 6

Wierzę w Jezusa Chrystusa, który...

...zstąpił do piekieł. Trzeciego dnia zmartwychwstał...

ŚWIADECTWO „JAKAŁÓW”

Jezus Chrystus zmartwychwstał. Czy to tylko bajka zrodzona z rozpacz? Czy prześwit na Drugą Stronę, z którego dobiega wołanie: „to prawda”? Każda śmierć stawia te pytania na ostrzu noża. Nie da się od nich uciec. Nie uciekajmy.

Zacznijmy nietypowo. Fragmentem wiersza Czesława Miłosza:

*Jezus Chrystus zmartwychwstał. Ktokolwiek w to
wierzy
Nie powinien zachowywać się tak jak my,
Którzy straciliśmy górę i dół, prawo i lewo, niebios,
otchłanie,
A próbujemy jakoś przebrnąć, w autach, w łóżkach,
Mężczyźni chwytając się kobiet, kobiety mężczyzn,
Zapadając się, podnosząc, stawiając kawę,
Smarując chleb, bo znów jeden dzień.*

(Wykład V).

Prawda o zmartwychwstaniu Chrystusa nie jest jedną z wielu prawd. To nie jest kwestia wiary w cuda czy jakaś neutralna prawda religijna (o ile takie w ogóle istnieją). To problem dotyczący samego nerwu życia. Wszystko nabiera zupełnie innego sensu, jeśli On żyje. Kto uwierzy, żyje już odtąd inaczej. Słowa Jezusa do wątpiącego apostoła Tomasza: „Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włóż ją do mego boku” brzmią jak zaproszenie: nie uciekaj od spojrzenia prawdzie w oczy, szukaj, bądź krytyczny, walcz, pytaj, tęsknij, przekonaj się... Tylko błagam: nie wzruszaj ramionami, nie udawaj, że cię to nie obchodzi, bo to nieprawda. Nic tak bardzo nie obchodzi człowieka jak to, czy istnieje lek przeciwko śmierci.

JAK OZNAJMIA PISMO

W wersji nicejskiej wyznania wiary (tego odmawianego w niedzielę) czytamy: „I zmartwychwstał trzeciego dnia, jak oznajmia Pismo”. Dlaczego tylko w tym jednym miejscu pojawia się stwierdzenie: „jak oznajmia Pismo”? Przecież wszystkie prawdy wiary zostały nam przekazane przez Pismo Święte. Mamy tutaj do czynienia z wydarzeniem, które przekracza nasze wyobrażenia, a jednocześnie ta

największa chrześcijańska nadzieja opiera się na tak kruchej podstawie. Na dosłownie kilkudziesięciu zdaniach świadectwa tych, którzy widzieli Chrystusa żyjącego po śmierci. Świadectwa Pisma Świętego są w gruncie rzeczy bardzo powściągliwe. Ewangelisci opisują obszernie mękę i śmierć Jezusa, a o Jego zmartwychwstaniu mówią bardzo dyskretnie, wręcz nieśmiało, jakby wciąż nie mogli ochłonąć z wrażenia. Obraz Chrystusa zmartwychwstałego jest ledwo naszkicowany, nie ma tu śladu triumfalizmu, sensacji. Jest szacunek dla tajemnicy, zdumienie, a nawet lęk, ale i ogromna radość.

Można rozróżnić trzy typy świadectw mówiących o powstaniu z martwych Chrystusa:

- Krótkie wyznania wiary. Św. Paweł, pisząc około 56 r. List do Koryntian, cytuje jedną z takich bardzo wczesnych formuł, którą sam przejął od chrześcijan: „Przekazałem wam na początku to, co przejąłem: że Chrystus umarł - zgodnie z Pismem - za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem, i że ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu” (1 Kor 15,3-5). Podobne sformułowania odnajdziemy w Dziejach Apostolskich w ewangelizacyjnych mowach św. Piotra i innych Apostołów. Sedno brzmi tak: „Chrystus umarł na krzyżu, ale żyje, ponieważ Bóg Go wskrzesił, widzieliśmy Go żyjącego”. Świadectwa czterech Ewangelii są rozbudowaną formą tego pierwotnego wyznania.

- Znak pustego grobu. Ewangelisci opowiadają o tym, że Apostołowie i inni przekonują się sami, że grób Chrystusa jest pusty. Nie jest to samo w sobie dowodem zmartwychwstania. Nieobecność ciała Jezusa wskazuje jednak na to, że stało się coś wyjątkowego.

- Ukazywanie się Jezusa. Ewangelisci relacjonują spotkania Apostołów i niektórych kobiet ze Zmartwychwstałym. Jezus ukazał się wybranym świadkom, dosłownie „stał się dla nich widzialny”, „objawił się im”. Inicjatywa należy całkowicie do Jezusa, ponieważ należy On już do innego porządku. „Tylko tam można Go widzieć, gdzie On na to pozwala; tylko tam, gdzie otwiera oczy i gdzie

serce godzi się na to otwarcie (...). Dlatego tak trudno Ewangelistom – a nawet jest to wprost niemożliwe – opisać spotkania ze Zmartwychwstałym, dlatego tylko jękają się, gdy o tym mówią. Wydaje się, że sami sobie przeczą, gdy chcą je przedstawić. W rzeczywistości są zadziwiająco zgodni w dialektyce (dwoistości) swych wypowiedzi, w równoczesnym dotykaniu i niedotykaniu, w poznawaniu i niepoznawaniu, w całkowitej tożsamości Ukrzyżowanego i Zmartwychwstałego i w całkowitej Jego przemianie (...) jest ten sam, a przecież całkiem inny” (kard. Ratzinger, *Wprowadzenie w chrześcijaństwo*).

NA GRANICY CZASU I WIECZNOŚCI

„Pan rzeczywiście zmartwychwstał” – pisze św. Łukasz (24,34). Słowo „rzeczywiście” akcentuje odniesienie do obiektywnej rzeczywistości. Mimo że zmartwychwstanie jest czymś tajemniczym i trudnym do pojęcia, to jednak jest wydarzeniem historycznym. Bezpodstawna jest hipoteza, według której zmartwychwstanie byłoby „wytworem” wiary Apostołów (KKK 644). Ewangelie są dalekie od pokazania nam wspólnoty opanowanej jakąś mistyczną egzaltacją; przeciwnie, pokazują uczniów wstrząśniętych tak bardzo jeszcze śmiercią Mistrza, że z wielkim trudem przychodzi im przyjęcie do wiadomości prawdy o zmartwychwstaniu (KKK 643). Nie uwierzyli kobietom wracającym od grobu, ich słowa „wydały się im czczą gadaniną” (Łk 24,11). Gdy Jezus ukazuje się Jedenastu, I „wyrzuca im brak wiary i upór, że nie wierzyli I tym, którzy widzieli Go zmartwychwstałego” (Mk 16,14).

Jednocześnie zmartwychwstanie jest czymś, co nie ma żadnego odpowiednika w dziejach, nie da się go z niczym porównać. Jest przekroczeniem granic historii i granic naszego świata, naznaczonego działaniem śmierci. Nowy Testament nie przedstawia żadnego opisu samego wydarzenia zmartwychwstania. Nie mówi o tym, by ktokolwiek, na-

wet spośród uprzywilejowanych uczniów, był naczynym świadkiem tego wydarzenia. Nikt nie może powiedzieć, jak dokonało się ono z fizycznego punktu widzenia (zob. KKK 647). Nie pomogłyby tutaj żadne kamery ani mikrofony umieszczone w grobie czy wokół niego. Zmartwychwstanie jest swego rodzaju punktem granicznym między ziemską rzeczywistością a życiem samego Boga, między naszym światem a światem, który dopiero ma nadejść, odnowionym ostatecznie przez Bożą miłość.

Nie da się udowodnić zmartwychwstania. Ono pozostaje w sercu tajemnicy wiary. Nic nas nie zmusza do wierzenia, ale wiele do tego zaprasza.

CO Z TEGO WYNIKA DLA NAS?

„Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także наша wiara” (1 Kor 15,14) – pisze szczerze do bólu św. Paweł. Zmartwychwstanie jest pieczęcią, ostatecznym potwierdzeniem misji Chrystusa: wszystkiego, co czynił i czego nauczał. Potwierdza Jego Boskość. Jest wypełnieniem obietnic Starego Testamentu i Jego własnych.

Zmartwychwstanie odsłania pełny sens krzyża Chrystusa. Można powiedzieć tak: Syn Boży, umierając na krzyżu, dał się cały Ojcu. Na tę miłość Syna Ojciec odpowiada swoją miłością: wskrzesza Go do życia. Z tej Bożej miłości, objawionej w krzyżu i zmartwychwstaniu, wypływa nasze zbawienie: wyzwolenie od panowania śmierci i grzechu oraz nowa, trwała wspólnota z Bogiem. Ostatnim słowem na temat naszego losu nie jest śmierć, ale Życie. To Życie jest głoszone i przekazywane w Kościele na dwa sposoby: przez słowo Boże i przez sakramenty.

Ukazywanie się Jezusa uczniom wiązało się z przekazaniem misji: idźcie i głoscie tę nadzieję światu. O prawdzie zmartwychwstania świadczy najmocniej ludzkie życie przeniknięte zmartwychwstaniem.

Z ŻYCIA PARAFII

ODPUST PARAFIALNY 6 SIERPNI NA ŚWIĘTO PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO

Tegoroczny odpust parafialny wpisaliśmy w cykl obchodów jubileuszu 25-lecia kapłaństwa Księdza Proboszcza. Uroczystej sumie odpustowej przewodniczył sam Ksiądz Proboszcz Jacek Furtak w asyście kilku koncelebransów, wśród których znalazł się kaznodzieja, ksiądz Leonard Sobczyk, proboszcz parafii pw. NMP Szkaplerznej w Sosnowcu-Milowicach, ostatniej parafii, na której ksiądz Jacek pełnił posługę wikariuszowską. W homilii ks. Sobczyk w nawiązaniu do Święta Przemienienia Pańskiego mówił o wielu przemianach osobowościowych, jakie ma za sobą kapłan obchodzący jubileusz 25-lecia kapłaństwa. Podkreślił, że zapewne wiele tych przemian się jeszcze dokona. Zwrócił w tym wszystkim uwagę na fakt, że ksiądz staje po wielokroć wobec sytuacji trudnych pod względem duszpasterskim i ludzkim. Stąd wynika potrzeba pomocy z nieba. Cała uroczystość przebiegła w miłej, przyjacielskiej wręcz atmosferze i zakończyła się procesją wokół kościoła.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. W tym tygodniu Patronują Nam :

• w środę – św. Maksymilian Maria Kolbe (1894-1941), franciszkański kapłan i męczennik obozu w Auschwitz, który oddał życie za współwięźnia.

• w sobotę – św. Jacek Odrowąż (1200-1257), polski dominikanin, który poświęcił się misjom. Jest patronem naszego ks. Proboszcza, którego polecamy orędownictwu św. Jacka w dniu imienin. Zapraszamy na Mszę św. w intencji ks. Proboszcza o godz. 7⁰⁰.

2. W środę, 15 sierpnia, przypada **Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny**. Prawdę wiary o tym, że Maryja po ziemskim życiu z ciałem i duszą została wzięta do chwały niebieskiej i wywyższona przez Boga jako Królowa, ogłosił papież Pius XII w 1950 roku. W Polsce ta uroczystość jest znana i obchodzona jako święto Matki Bożej Zielnej. Na liturgię do kościoła przynosimy bukiety ziół, kwiatów i warzyw, które zostaną tu pobłogosławione. Sam gest błogosławienia rzeczy jest okazją do wychwalania Stwórcy za wszel-

kie otrzymane dary. Jest także prośbą, aby błogosławiony przedmiot zawsze przypominał o Bogu i Jego dobroci, o Bożej opiece. W tę maryjną uroczystość tradycyjnie pamięcią sięgamy do naszej historii, aby wspominać „Cud nad Wisłą” z 1920 roku. Pamiętajmy, że zmagania o właściwe miejsce Polski wśród narodów Europy i świata ciągle jeszcze trwają. Polecamy Królowej Polski losy naszego Narodu. Msze w tym dniu według porządku niedzielnego: 7⁰⁰; 8⁰⁰ w Cementowni; 9⁰⁰; 11⁰⁰; 17⁰⁰ w Skalce i 18⁰⁰.

3. Wczoraj wyruszyła z naszej parafii pielgrzymka na Jasną Górę. Pielgrzymom życzymy wytrwałości i właściwej duchowej atmosfery, niezbędnej, aby odczuć bliską obecność Boga i umocnić naszą wiarę a pozostających w domu prosimy o modlitewne wsparcie tych wszystkich, którzy z różnych z naszej parafii ale i z innych stron Polski i Europy wyruszyli na pielgrzymie szlaki prowadzące, do naszego narodowego sanktuarium.

4. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej.

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

12 – 18 sierpnia 2013 r.

12 sierpnia – poniedziałek

7⁰⁰ + Stefan Ćmak – od rodziny Paleczków.

18⁰⁰ + Jerzy Petrek – od kolegi Pawła.

13 sierpnia – wtorek

7⁰⁰ + Sabina Brodzińska – w 18. r. śmierci.

18⁰⁰ + Jerzy Petrek – od Beaty i Roberta Domagała.

14 sierpnia – środa

7⁰⁰ + Aleksander Mikulski – od Wiesławy i Jerzego Rybińskich.

18⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

15 sierpnia – czwartek – Uroczystość Wniebowzięcia NMP

7⁰⁰ W intencji dziękczynnej z okazji urodzin Magdaleny Żyły.

9⁰⁰ + Marianna Rybińska (13. r. śmierci); Stanisław Rybiński i zmarli z rodziny Zdieszzyńskich.

11⁰⁰ + Artur Nawara – od Jadwigi Grzebieluch, Marzenny Lesiak z synami, Anny, Tomasza Molenda z Madzią, Małgorzaty Wójcik z Agnieszką.

18⁰⁰ + Jan, Franciszka, Bartłomiej Czerwińscy.

16 sierpnia – piątek

7⁰⁰ + Aleksander Mikulski – od żony Zofii.

18⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

17 sierpnia – sobota

7⁰⁰ W intencji Księdza Proboszcza z okazji imienin – od współpracowników.

18⁰⁰ + Ryszard Jaros – od rodziny Korczyńskich, Perkowskich i Kowalskich.

18 sierpnia – niedziela

7⁰⁰ + Aleksander Mikulski – od syna Stanisława

9⁰⁰ + Bolesław Kołodziej.

11⁰⁰ + Artur Nawara – od żony, córki i syna.

18⁰⁰ + Bronisława, Henryk, Włodzimierz Balewicz.